

Решение на Съда (голям състав) от 22 декември 2008 г. (преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Lyon — Франция) — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Дело C-333/07) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощи в полза на местни радиостанции — Финансиране посредством парафискална такса върху дейността на рекламните агенции — Благоприятно решение на Комисията, прието в края на фазата на предварителното разглеждане, предвидена в член 93, параграф 3 от Договора за ЕО (понастоящем член 88, параграф 3 ЕО) — Помощи, които могат да бъдат съвместими с общия пазар — Член 92, параграф 3 от Договора за ЕО (понастоящем, след изменение, член 87, параграф 3 ЕО) — Оспорване на законосъобразността на решението — Задължение за мотивиране — Преценка на фактите — Съвместимост на парафискалната такса с Договора за ЕО)

(2009/C 44/22)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Lyon

Страни в главното производство

Ищец: Regie Networks

Ответник: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Предмет

Преюдициално запитване — Cour administrative d'appel de Lyon — Действителност на Решение № N 679/97 на Комисията от 10 ноември 1997 г., с което тя решава да не повдига възражения срещу измененията, въведени в схемата за помощи за радиоразпространението, установена с Декрет № 92-1053 от 30 септември 1992 г. (JORF, бр. 228, 1.10.1992 г.) (SG(97) D/9265) — Парафискална такса върху рекламата, излъчвана чрез радиоразпръскване и телевизионно радиоразпръскване към френска територия, като приходите от тази такса са предназначени за фонд за подпомагане на радиоразпространението — Схема за помощ, от която се ползват само националните предприятия — Приложимост на предвидената в член 87, параграф 3, буква в) ЕО дерогация за тази схема и за таксата, с която тя се финансира

Диспозитив

Обявява за недействително решението на Комисията на Европейските общности от 10 ноември 1997 г. да не повдига възражения срещу изменението на схема за помощи в полза на местни радиостанции (Държавна помощ № N 679/97 — Франция).

Констатацията относно недействителността на посоченото решение на Комисията на Европейските общности от 10 ноември 1997 г. не поражда действие до приетането на ново

решение от Комисията по силата на член 88 ЕО. Посочената констатация не поражда действие през период, който не може да надхвърля два месеца, считано от датата на обявяване на настоящото решение, в случай че Комисията реши да приеме новото решение в рамките на член 88, параграф 3 ЕО, и през разумен допълнителен период, ако Комисията реши да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура. От това ограничение във времето на действието на настоящото решение се изключват само предприятията, които преди датата на обявяване на това съдебно решение са подали жалба пред съд или са използвали друг равнопоставен способ за защита във връзка със събирането на парафискална такса върху рекламата, излъчвана чрез радиоразпръскване и телевизионно радиоразпръскване, установена с член 1 от Декрет № 97-1263 от 29 декември 1997 г. за създаване на парафискална такса в полза на фонд за подпомагане на радиоразпространението.

⁽¹⁾ ОВ C 211, 8.9.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2008 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Hannover — Германия) — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Дело C-336/07) ⁽¹⁾

(Директива 2002/22/ЕО — Член 31, параграф 1 — Разумни задължения за задължителен пренос („must carry“) — Национална правна уредба, по силата на която операторите на аналогови кабелни трези се задължават да включат в своите кабелни трези всички телевизионни програми, допуснати за наземен пренос — Принцип на пропорционалност)

(2009/C 44/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Ответник: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

В присъствието на: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, право-приемник на VIVA Plus Fernsehen GmbH, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, право-приемник на MTV Networks GmbH & Co. oHG, Westdeutscher

Rundfunk, RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX Film und Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH и др., Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Mediendienst Borkum — Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielekanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, с предишно наименование XXP TV — Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG, RTL Shop GmbH,

Решение на Съда (трети състав) от 18 декември 2008 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Stuttgart — Германия) — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen

(Дело C-337/07) ⁽¹⁾

(Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Член 7, първа алинея от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Право на пребиваване на дете на турски работник — Принадлежност на работника към легалния пазар на труда — Принудителна безработица — Приложимост на посоченото споразумение към турските бежанци — Условия за загубване на придобитите права)

(2009/C 44/24)

Език на производството: немски

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Hannover — Тълкуване на член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213) — Национална правна уредба, по силата на която операторите на аналогови кабелни мрежи се задължават да включат в своите кабелни мрежи всички телевизионни програми, допуснати за наземен пренос и която предвижда, че при недостиг на канали компетентният национален орган трябва да установи ред на удовлетворяване на кандидатите, който води до използването на всички канали, с които разполага съответният кабелен оператор.

Диспозитив

- 1) Член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която задължава кабелния оператор да включи в своята аналогова кабелна мрежа телевизионните канали и услуги, вече предмет на разпространение по наземен път, което води до използването на повече от половината канали на разположение в тази мрежа и което предвижда при недостиг на канали на разположение въвеждането на ред на удовлетворяване на кандидатите, който да доведе до използването на всички канали на разположение в посочената мрежа, доколкото тези задължения не пораждаат неразумни икономически последици, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Понятието за „телевизионни услуги“ по смисъла на член 31, параграф 1 от Директива 2002/22 съвпада с услугите на телевизионните оператори или на доставчиците на медийни услуги, например телешопинг, доколкото предвидените в тази разпоредба условия са изпълнени, което следва да се прецени от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 247, 20.10.2007 г.

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ibrahim Altun

Ответник: Stadt Böblingen

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Stuttgart — Тълкуване на член 7, първа алинея от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране ЕИО/Турция — Право на пребиваване на турски гражданин, влязъл на национална територия като непълнолетен в рамките на събиране на семейството — Осъждане за престъпление — Влияние върху правото на пребиваване — Приложимост към турските бежанци — Право на убежище, предоставено на бащата на основание на неверни данни — Отнемане на правото на убежище като условие, за да бъде отказано производното право на пребиваване — Производно право, свързано с условието за принадлежност към легалния пазар на труда на държава-членка в продължение на период от три години по време на съществуването на семейното съжителство с непълнолетното лице

Диспозитив

- 1) Член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 г. относно развиване на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, трябва да се тълкува в смисъл, че детето на турски работник може да се ползва от правата по тази разпоредба, когато през тригодишния период на съжителство на това дете с този работник, последният е упражнявал професионална дейност в продължение на две години и половина преди да бъде безработен през следващите шест месеца.
- 2) Обстоятелството, че турски работник е получил право на пребиваване в държава-членка и съответно право на достъп до пазара на труда на тази държава като политически бежанец, не е пречка за това член на семейството му да може да се ползва от правата, предоставени по член 7, първа алинея от Решение № 1/80.